

IN VACANȚA

MULȚUMIRI SFINTE

PSALMUL 9 :

Lăuda-voi, Doamne, numele tău sfânt,
Inima-mi vesti-va cerescu-ți cuvânt.
Cântări de mărire ție voi cânta
Și a ta bunătațe nu o voi uita.
Stâlp de apărare, Doamne, tu mi-ai fost
Și or-când la tine aflu adăpost.
Tu urăști pe mândru, pe omul trufaș
Și arunci departe pe tiran și laș.
În ziua cea mare, când vei judeca,
Or și căruia plăta dreaptă îi vei da.
Pe cel-ce la tine vine mielit,
Nu poate să iasă el nemilit.
Îndură-te, Doamne, fii ocrotitor
Și nu da uitării pe cel muritor.
Cel viclean se prinde chiar în cursa sa
Și cade în groapa pusă lângă ea.
Școală-te, o, Doamne, Dumnezeu meu,
Înălță-a ta mână peste robul tău!
Ascultă-mă necazul și al meu suspin,
Scapă-mă de curse, de necaz și chin.
Trimite, o, Doamne, pace pe pământ
Și sămpărătească cural său sceptur sfânt.

După original de:

Preot Hagiu Gr. D. Cruceanu
Doctore în Teologie și Litere
Directorul «Seminariului Monahal»
Cernica—Ilfov.

ENTUZIASM

Într'un sat, învățătorii, cuprinși de dorul ridicării stării culturale a sâtenilor, s'au gândit că n'ar fi rău să înființeze un cămin cultural cum sânt și în multe sate și cari, dau rezultate atât de frumoase.

Zis și făcut!

Sau pus îndată pe treabă și, odată, ce cele trebuitoare au fost puse la punct, au chemat pe săteni la o consfătuire, în care, să le împărtășiască și lor, din foloasele ce ar rezulta, dacă s'ar înființa un cămin cultural.

Dar sătenii, se vede că nu prea dădeau atenție unor vorbe ca acestea și de aceea, nu s'au prezentat — la consfătuire — decât foarte puțini! Învățătorii, s'au silit să-i convingă măcar pe cei veniți de foloasele unui cămin cultural și, au reușit. Sătenii prezenți, au ascultat cu multă luare aminte cele spuse și au primit toate propunerile cu înflăcărare.

Acei dintre săteni cari au fost la consfătuire, au povestit și altora năzuințele învățătorilor și până în 2-3 zile în tot satul, ba și în satele vecine, se știa cu multe amănunte despre cele vorbite la consfătuire.

În prima sârbătoare ce a urmat, s'umedenie de săteni s'au adunat la școală, rugând învățătorii să le spună și lor despre cele ce au auzit vorbindu-se.

Natural că învățătorii nu i-au refuzat și, cu mai mult avânt, li-a povestit fir cu fir toate proiectele lor.

Când au auzit sătenii despre cinematograful, farmacia, bibliotecă, ba, etc., într'un entuziasm de nedescris, cu strigăte de «ura» și «să trăie!» au mulțumit învățătorilor pentru frumoasele lor intențiuni, făgăduind în același timp și tot sprijinul lor material fără preceput.

Tot poporul prezent s'a înscris ca membri ai căminului, hotărând tot atunci și cotizarea c. urma s'o plătească fiecare.

I. Livideanu

Cinci pâini și doi pești

E înspre seară. Soarele cu razele sale dulci îmbracă într'un vâl purpuriu țărnul mării Tiberiada, martoră a atâtor minuni și învățături divine menite să aducă mântuirea tuturor celor ce le-au dat și le dau ascultare.

Pe valurile ei nu cu mult înainte, Mântuitorul și ucenicii trecuseră de cea parte spre un «loc pustiu indeosebi» ca acolo în liniște să se mai odihnească puțin de oboseala de peste zi.

Și în timp ce corabia aluneca ușor cu Mântuitorul și apostolii, în largul mării «spre cea parte», mulțimile vrăjite de puterea dumnezească a Fiului lui Dumnezeu, însetate de vecinicie, purtând cu ele pe bolnavii lor trupești și sufletești, urmărind cu ochii în zări corabia salvatoare a vieții, mergeau dealungul țărnelui spre locul unde avea să se oprească.

Câte vindecări minunate trebuie să fi văzut această mulțime și cât de mult trebuie să fi simțit ea iubirea Mântuitorului, ca să-și uite de toate ale casei și să meargă după El chiar în faptul serii.

Toate grijile lumesti fuseseră uitate de această mulțime. Inima ei era arzândă după Mântuitorul. Setea spirituală răscuitoare și înălțătoare de inimi o mâna spre El. Și ce i-ar mai fi trebuit acestei mulțimi dacă avea pe Mântuitorul! Nu era El totul, nu era El însăși viața!

În apropierea lui această mulțime simțea cum s'oprește în ea aluatul Evangheliei sfinte, făcând-o capabilă de eforturi noi pentru a duce o viață cu totul nouă. Și de aceea nu voia să-l mai părăsească.

Ajunsa la locul opririi corabiei în amurg, ea aștepta acum să mai audă cuvântul iubirii fără de margini înrourător de suflete și vindecător de trupuri.

Umbrele înserării nu o înspăimântau că ar fi departe de case, ci dimpotrivă o învăluia într-o tainică și adâncă visare a vieții de veci.

Și când ieși din corabie Mântuitorul și văzu aceste gloate pe țărni un fior de milă adâncă îi străbătu sufletul, căci ele erau «ca niște turme fără de păstor».

Mântuitorului i-se făcuse milă de poporul ce-l vedea nu fiindcă ar fi fost îngrijit că n'ar avea ce mânca acolo, căci El cu puterea lui îl putea sătura numai din o fărâma de pâine, dar îi era milă de el, gândindu-se că acest popor așa naiv și visător cum este, de-atâtea ori fusese amăgit în așteptările lui mesianice de păstorii cei mincinoși.

Apostolii însă cari priveau viața, întâiu în latura ei materială, cu adevărat se îngrijeau ce va mânca această mulțime acum, când ea n'are nimic de ale mâncării și nici ei n'au cu ce cumpăra din satele din jur. Și această grijă a lor o manifestară și față de Mântuitorul, rugându-l să sloboadă norodul la case, fiindcă e seară și n'are ce mânca.

Mare le fu însă mirarea când Mântuitorul în loc de slobozenie a gloatelor le zise lor: «dați-le voi să mănânce».

«N'avem aici fără numai cinci pâini și doi pești» ziseră ucenicii în simpla lor pricepere în cele spirituale.

Mântuitorul le cerea ca să împărtășească din plin iubirea lor acestei mulțimi și ea se va sătura, din puținul lor să împlinescă cu drag lipsurile celor ce sufar; iar ei se gândeau la cele câteva pâini ce le aveau, că nu vor ajunge la atâtea lume.

Și noaptea se apropia tot mai mult și singurătatea învăluia misterios gloatele suferinde, însetate de milă și iubire.

Iubirea și mila Mântuitorului de cei ce sufar făcu ca prin binecuvântarea dumnezească cele cinci pâini și doi pești — singura merinde ce se găsea la un copil venit și el să vadă pe Mântuitorul să-L asculte și să-L iubiască — să se îmulțescă în așa fel ca să fie deajuns pentru săturarea celor cinci mii de bărbați, deosebit de femeile și copii ce-i însoțeau.

Cete—cete se așezară pe pajștea verde și mătăsoasă de pe țărni. Ochii mulțimi licăreau acum de bucurie. Nădejdea că-și va potoli foamea le turna în suflete o nouă bucurie. Deacum își avea asigurată existența.

Și ucenicii împărțiră tuturor din prisos pâinea și peștii. Gloatele mâncară și tot mai rămaseră 12 coșuri cu fărâmituri.

Văzând această minune mulțimea entuziasmată de puterea Mântuitorului vru să-L facă împărat al ei, ca întotdeauna să se îngrijească de ea.

«Acesta e cu adevărat proorocul cel ce va să vie» exclamă mulțimea. Dar Mântuitorul se retrase în munte să se roage. Împărăția lui era o împărăție a sufletelor, iar nu a bunurilor materiale. Această împărăție dorea El s'o lărgească până la marginile lumii.

De atunci au trecut aproape două mii de ani. Sfânta minune a iubirii și a milei a rodit prea puțin în sufletele creștinilor. Pentru un codru de pâine gloatele de azi la fel te declară împărat. Concurența și lupta pentru trai sfășie nemilos mulțimea sufletelor anonime și nimeni nu se îndură de ea.

O, dacă n'ar fi atâți zăbavnici cu inima cari să înțeleagă odată că prin milă și iubire poți prefăce orice suferință în bucurie, poți aduce belșug unde e lipsă.

Da, iubite creștine, minunea aceasta trebuie să ne învețe pe toți, ca din puținul nostru sufletec să dăruim și celor ce n'au nimic. Umplând un gol al sufletului lor cu lumina vom umple și casa cu belșug și voe bună. Mai întâiu fortificarea spiritului și apoi grija de cele ale lumii. Având pe cea dintâiu vom avea din prisos pe cele din urmă.

Sărăcia morală și economică nu-și va avea deslegarea, decât în măsura în care vom reuși să ne fortificăm spiritul.

Prin milă și iubire să ne silim a face din viața noastră o «frântură din vecinicie». Aceasta trebuie să ne învețe minunea de azi și atunci lumea nu va mai înfometa după pâine și sufletul nu va mai înseta după adevăr.

Pr. D. D. Achimescu

Tineretul școlăresc întreg a respirat ușor din clipa când s'a pronunțat vacanța. Grijă lor pare a fi înlăturată din momentul când s'au văzut liberi. Aceste înfățișări se resfrâng asupra ochilor noștri mai ales din partea acelor copii cărora școala pentru ei a fost un chin. Noi cari împărtășim viața de la țară cu toate aspectele ei, în mijlocul cădurilor de copii auzim și bune și rele de mai mu te ori.

Pentru că misiunea noastră de apostoli nu încetează odată cu vacanța, voi căuta ca prin toate mijloacele disponibile să vin în ajutorul acelor copii cari au înțeles greșit libertatea ce le-o oferă vacanța. Căci de îndată ce copiii se vad în afara obligațiilor școlărești, încep să ducă o viață necondițională, deseori neplăcută și destrăbălată. Acum în timpul vacanței putem vedea, atât la orașe cât și la sate, copii necăpătuți cari hoinăresc străzile orașului sau ulițele satului, care turbură liniștea căminilor precum și a oamenilor sau cari vizitează nepoții de nimeni grădinele cu pomi fructiferi.

Copiii în vacanță se cred înputerniciți în libertate și numai duc grijă de nimic și nici teamă că va fi spus la învățătorul său, de aceea ei se dedau la răutăți, iar părinții cari sunt deseori martori oculari la astfel de scene, le trec cu vederea neatenției și se mulțumesc să zică:

— Las' că așa's copiii! — Nu generalizez cele atribuite mai sus copiilor, — pentru toți copiii și nici pentru toți părinții — ci vorbesc despre acei copii cari, crescuți sau lăsați să crească în felul acesta

vagabond, fac mari ravagii printre ceilalți copii buni cari, ațâțați de aceste privilegii penibile dar pentru ei plăcute, sunt ademeniți și ei de a urma și de a-i imita. De aceea vin cu aceste observațiuni personale și le expun aici în «Cultura Poporului» pentruca chiar în mijlocul poporului mergând, să deschidă bine o hii acelor părinți și să-i facă mai cu luare aminte în privința creșterii copiilor. Este știut că odată ce copiii se despart de școală se nasc în sufletul lor dorinți diferite, vrând fiecare să-și facă timpul ocupat și mulți își petrec timpul cu o mulțime de fapte rele din partea celor răi și bune din partea celor buni. Pentru aceasta este de datoria părinților ca în tot timpul vacanțelor să-și supravegheze mai îndeaproape copiii. Să-i ferească de a veni în contact cu acei copii răi, cari colindă fără niciun rost toată ziua maidanurile. Copiii în distracțiile lor își uită de datoriile lor de copii și de școlari și pe cei mai mulți îi vedem că uită a mai da bună ziua, uită sau nu vor a mai fi respectoși față de lume și în cazul cel mai rău îi vedem dedându-se la mici răutăți cu vorbe murdare și injurături.

Părinți, supravegheați-vă mai îndeaproape copiii, căci ori câtă muncă și stăruință a depus dascălul său la școală pentru a-i da educație și a-l învăța corect, dacă acum în vacanță când toată grija și răspunderea ce vi se cuvine ca părinți nu are nici-o înrăurire în bine asupra copiilor atunci fiți siguri că munca bietului învățător este aproape zadarnică.

Copiii lăsați de capul lor o vacanță de câteva luni par atunci când reiau viața de școlar, cu totul străin de cunoștințele cele mai elementare pe cari le-au învățat. De aceea copiii trebuiesc menținuți și chestionați de părinți în timpul vacanței, în această privință și trebuiesc supravegheați în tot locul și întotdeauna, căci sunt copii și au nevoie în tot momentul de sfaturile și îndrumarea celor mari. Părinții din când în când să pună sub ochii lor copiii să citească, să scrie și să socotească, pentruca numai așa pot contribui la formarea și dezvoltarea minții copilului. Acesta este cel mai bun mijloc de a-și sustrage copiii de la joc, numai să știe să-și impună demnitatea și autoritatea părintească.

Lucrurile acestea trebuiesc făcute, căci copiii nu-și pot da singuri seama de foloasele de mâine ce i le va aduce, atât buna creștere precum și știința de carte, iar cele auzite la școală acum sunt departe de el și temere nu are el în prezent de ceace el face și nu ar fi trebuit să facă. Înlocuți, în calitate de părinți cu dragoste și stăruință în timpul vacanței pe învățătorul copiilor D-voastră și mențineți-le viu în sufletele lor cunoștințele căpătate în școală, dați-le sfaturile necesare pentru binele lor și al societății.

George N. Vasilescu
inv. Slobozia-Nouă

FOLKLOR

Medicina populară

Dacă ți-a căzut var în ochi, e bine să ți-se mulgă fiță dela vre'o nevastă cu copil mic.

Dacă ți-se începe albeață pe ochi, e bine să mesteci un albuș de ou cu zahăr pisat mărunț și să-l așezi pe ochi cu o cârpă albă.

Dacă ți se coace vr'un picior, pune pe el ceapă friptă, apoi dacă se moaie să-l spargi și să-l legi cu frunză de brustur.

Dacă ți-a degerat vr'un picior leagă-l cu frunză de varză murată.

Dacă te-ai tăiat undeva pune repede alcool, var de pe perete și patangan dela pod, că nu-ți va fi nimic. Iar când te ai tăiat rău de tot, pisează cărbuni de lemn și-i toarnă în tăietură, leagă-o apoi cu o cârpă albă și dă-i pace până se vindecă.

Dacă ai junghieri pune pe ele foi de tutun uscate cu miere de stup — că ți trece.

Dacă te dor țetele, pune pe ele frunze de cucută.

Dacă ai vr'un copil ce tot plânge ziua și noaptea, dă-i zeamă de mac fierț îndulcită cu miere, și o să vezi cum nu mai plânge!

Auzite dela Marian Floare de 38 ani din comuna Ciglean.

LEO MIZA IOAN

CHIUITURI

*M'a făcut maica Lunea
Să-mi fie dragă lumea,
Pe mândra a făcut Joi
Să ne iubim amândoi.*

*Lelea harnică de lucru
Avu noroc cu cucu,
C'o cântat și-o sculat
C'o mânca muștele'n pat.*

*De cându-s mândrele'n țară
Samân grâu — seor seacă
De cându-s mândrele'n lume
Samân grâu — secer tăciune*

Cântec Popular

*Păsărica turtura
Șoară'nconjură lumea
Și te du la mândra mea
Și i spune să nu m'aștepte,
Că luni nu se șede cu țete.
Marți seara nu mărg eu,
Că mă tem de lucru rău.
Miercuri seara ia noi vrea
Joi seara nici așa!
Vineri seara nu m'oi duce,
Că nu se mănăcă de dulce,
Și mă tem de sfânta cruce,
Sâmbătă seara mi-i somn
Că să-mă culc să dorm.
Duminecă praznic e
M'oi întâlni cu mândrele
Ne-am povestit două tri
Și cu alea-om rămăși.*

(Auzită dela Stăulean Silvia de 19 ani, fata lui Filimon din Ciglean).

Povețele

gospodinei

Pentru a obține din murături de un verde frumos, trebuie să fie preparați la rece. Se freacă cu o cârpă aspră pentru a-i lua pelița spinoasă. După ce au fost presărați cu sare și lăsați 48 ore în oale sau borcane, se toarnă deasupra lor oțet rece care se schimbă de oțet, trei ori la 15 zile sau la o lună interval.

Acest procedeu, pentru a se obține castraveți mai tari și de un verde frumos, e puțin mai costisitor, decât acela care se întrebunțează mai desori, dar oțetul scos poate fi folosit pentru salade.

Se găsec în comerț castraveți cari au fost înverziti adăogându-se oțetului puțin sulfat de aramă. Pentru a descoperi acest amestec periculos, înfișeți în unul din castraveci un ac de oțel: dacă se allă adăogut sulfat de aramă, după 10 minute acul va fi acoperit cu un strat de aramă roșie.

lână merg îndemnând boii. Sacii peste cari stau asvârliți câțiva maldări de coceni par niște bolovani aduși de un șivoiu.

— Hais Boghean, tată, și boii cărnesc spre dreapta, ocotesc și se opresc sub șandromaua morii.

— Ho, ho, și răsuflatul adânc, desvelește bucuria de ușurință a poverii. Stăpânul carului de dinainte, un țaran înalt, voinic își lepădă sumanul pe coceni din car, dejugă boii și le aruncă dinainte o mână de mâncare. Celălalt un flăcăiandru fără mule-tăji își scutură opincile de pielea de porc, de noroi, ștergându-le de stălpul porții, își freacă mâinile și dejugă.

— Ar avea haz să nu macine azi... se îndreptă flăcăul către tovarășul său. Văcme de truda noastră pe așa vreme...

— Mai știi comedie? Ce-o fi

pățit jupân Simca de stă așa târziu în pat? Unde-i și vremea de ploae, nu vezi parcă ar sta să curgă iar de sus...

— De pe dealul Tămăvanilor se lăsu la vale câteva care. Se auzeau glasuri de oameni și o frântură de cântec fluert.

— Mai vin oameni, nene Iancule, la moară; nu cred să măcinăm azi!

— Asta zic și eu, măi Sandule; d'apoi nu știi că jupân Simca nu se lasă să peară o zi de lucru? Ar fi în stare să-i dea drumul și Sâmbăta!

În curtea morii, cocoșul suit pe marginea butoiului dus pentru apă de ploae, se umflă odată și bătând din aripi isbucni într'un cucurigu! puternic. H a i a sări somnoasă din pat și rămăsă în mijlocul odăii se freca la ochi nedumerită: — Ce-i asta? gâ-

dește ea. — Simca îmbrăcat ca aseară doarme pe marginea le-restreii. Hotărât, asta nu este a bine; poate e bolnav rău!.

Dar atunci de ce nu spune. De ce nu s'a culcat în pat? Se apropie sfioasă de bărbat șgduindu-l:

— Simca, pentru ci tu să dormi așa? La ci nu te-ai culcat în pat ca oamenii? Omul tresări ca apucat cu ceva străin și căută să vorbească mai mult bălbând:

— Au venit mușterii? E târziu? și tu nu mai sculată! Privea ha-lucinat la ea; nu o mai recunoștea.

Haia se schimbase mult, n'avea păr roșu cu fire albe amestecate din plin... semnul din falcă era mai vânat și mai adânc, iar ochii ei spălăciți cu pretenții albastre. Câteva ciocănituri în ușa morii: Simca se mișcă ieși în tindă și din tindă afară. Se uită pe sus, apoi fără să gândească la ceva

SIMCA

II

— NOVELĂ —

Se crapă zorile... Albul zilei pătrunde pe nesimțite gonind într-o parte, neagra perdea a nopții. Norii acopăr cerul și înspre răsărit pe marginea dealului se deslușește o geană roșatică.

Ploaia contenise și ca lovituri măsurate, stropii curg din strănele ude. Se luminează de ziua... Gainile cocotate pe agudul din spațele casei, au sărit de rând jos și în frunte cu cocoșul s'au pornit pe scurmat în paele risipite pe jos.

Grivei a ieșit din culcușu-i de sub gard, își scutură blana, de pae, se întinde pe labele de dinaintă și cască somnoros. Lumina se îndesește și îndepărtări încep a se zări muchile dealurilor.

Pe drumul ee vine câteva moară două care trase de boii vin înțet de povara sacilor, prin glodul gros al drumului. Boii merg le-gănându-se obosiți. Pe delături se deasupra dâmbului șoselei, doi țărani inveliți în niște sumane de

Tălcuirea Legilor

de: ARTUR GOROVEI

Despre familie

Dacă ne-am uita la ființele cele mai mici și mai neînsemnate de pe fața pământului, de pildă la furnici, vedem că ele nu trăesc răslețite, câte una ici colea, ci trăesc împreunate mai multe la un loc, într'un mușuroiu, sau cum s'ar zice: în societate. Furnicile, așa de mici cum sunt, se numesc animale, precum animal se numește și boul și câmila și toate vietățile de pe pământ. Animal este și omul, și mulți dintre oamenii se deosebesc de restul animalelor numai prin aceea că vorbesc; alfel, sunt oamenii mai răi de cât fiarele.

Până și ursoaica din fundul codrilor își iubește și își îngrijește puii, pe când multe femei își omoară pruncii, și mulți părinți nu se îngrijesc de copiii lor.

Intre om și celelalte animale sunt foarte multe asemănări și chiar s'a zis că noi ne-am făcut dintr'un animal care aduce cu maimuța (momița). Sunt și deosebiri; dar cea mai însemnată deosebire este că celelalte animale, nu duc viața de familie pe care o duc oamenii. Furnicile, albinele, păsările, peștii, vitele, toate vietățile trăesc, precum zicem noi, ca dobitoacele. Cât sunt mici, își cunosc părinții; cum cresc și se fac mari, nu mai știu unele de altele; ba furnicile și albinele nici nu poț zice că ar ști ce-i aceea mamă, într'un stup doar toate albinele sunt surori și măca este mama tuturor, care nu poartă grijă de hrana copiilor ei, că și pe dânsa o hrănesc copiii.

Nu mai omul cunoaște adevărata viață de familie. Omului nu-i este dat să trăiască singur în lume, dar nici nu-i este dat să ducă traiul dobitoacelor.

Dacă n'ar fi sădită, în sufletul omului, dragostea de copii; dacă în sufletul copiilor n'ar fi sădit respectul pentru părinți cât de tristă ar fi viața omului pe pământ! Fără această dragoste, câmpiile ar fi pline de prunci și de copii aruncați pradă corbilor; omul, neavând pentru cine să agonisească bunuri, ar duce o viață trândavă și când nu i ar ajunge hrana, și ar ucide vecinul, ca să-l despoaie; ar ajunge omul în rândul dobitoacelor și n'ar mai avea bucurie de cât atunci când ar vedea înaintea lui o bucată de pâine. D'apoi bătrânețea! ce s'ar face omul bătrân fără sprijinul familiei lui.

Nu mai familia îl face pe om floarea făpturilor lui Dumnezeu.

Chiagul care adună pe oameni în familie, este căsătoria. Cei care trăesc în nelegiuire, poartă numele de oameni, dar nu sunt oameni. Vitele trăesc întocmai ca și oamenii cari au nevastă și copii, dar nu-s căsătorii.

Nu mai familia dă omului drepturi și îndatoriri, fără care societatea nu ar putea să dăinuască, și familia fără căsătorie nu există.

Să presupunem că un om de ai noștri trăește în nelegiuire și are copii. Aibă și

zece copii, dar dacă n'a fost căsătorit, el n'are familie și legea nu-l recunoaște nici lui și nici copiilor lui nici un drept și nici o datorie. Fără aceste drepturi și datorii, care izvorăsc numai din căsătorie acest om și acești copii ar trebui să aibă numai necazuri toată viața lor.

Dacă omul acesta ar muri, copiii lui n'au drept să-l moștenească. Dreptul de moștenire îl au rudele sau neamurile și înrudirea se face numai prin căsătorie. Ce fel de înrudire mai mare ar putea să fie decât între tată și fiu, și cu toate acestea legea nu recunoaște nici o înrudire între un tată și fiul său născut în nelegiuire.

Să zicem că acest om trăește și-și vede copiii mari. El n'are nici un drept să se amestece în treburile lor. Nu poate să ceară pedepsi-rea aceluia dintre copii care are apucături rele; nu poate da binecuvântarea părintească da binecuvântarea părintească aceluia care se însoară și nu poate cere să-l cunoască nepoții de bunici.

Ajuns la bătrânețe și scâpăt, un asemenea om, dacă nu l'ar ajuta copiii, nu-i poate chema în judecată pentru a fi siliți să-i poarte de grijă vieții, precum poate să ceară, dela copiii lui, un om care a fost căsătorit. Copiii sunt datori să ajute pe părinții lor, dar numai atunci când sunt născuți din căsătorie, nu în nelegiuire.

Păcatele părinților se sparg pe capul copiilor.

Copiii născuți în nelegiuire n'au dreptul să ceară dela părinții lor să-i hrănească, să-i privegheze și să îngrijească de creșterea și căpătuirea lor; părinții unor copii născuți în nelegiuire n'au dreptul să ceară iubire fească și respect dela dânsii; în sfârșit, dacă un tată nu-i nici într'un grad de înrudire, după lege, cu copiii lui, ce drepturi și ce îndatoriri ar putea să aibă unul asupra altuia? Tata nu-i tată copiilor lui, copiii lui nu sunt frați între dâni, dacă sunt născuți din mame diferite, pentru că n'a fost căsătorie, și fără căsătorie, nu-i nici o înrudire.

Lupulina (dela lupulus, numele latinesc al hamelului) este principiul amar, a cărui adăogire la mustul orzului comunică acestuia gustul și culoarea și îi asigură conservarea. Lupulina e galbenă.

Când inlorescența hamelului a ajuns la maturitate, baza cojilor sale e în abundență garnisită cu lupulina.

Momentul acesta nu scapă ochiului deprins al cultivatorului. Dacă inlorescența se țolege prea curând, atunci când lupulina e insuficient dezvoltată, hamelul nu are aromă. Dacă din potrivă, culesul e prea tardiv, cojile inlorescenței se deteriorează și se roșesc; inlorescența e vulnerabilă la acțiunea mușcărilor parazitare.

Lupulina dă hamelului aroma, corespunzătoare cu buchetul vinului și determinând, cași acesta în mod sigur, locul său de origină.

In ziua de 20 Iulie a. c. (St. Ilie), în comuna Cotul Vânători județul Cernăuți s'a făcut o prea frumoasă sărbătoare, cu ocazia adunării depe câmpuri a osemintelor eroilor cari au căzut jertfă îndeplinirii datoriei.

In această comună, fără îndemnul nici unei oficialități superioare, s'a format un comitet local compus din: părintele Tarnavski Alex. parohul comunei, primarul Petricu Dimitrie, notarul Molcanschi Mihai, plot. jand. Spătărel Gh. și gospodarul Cușniruc Nicolae și Tasciuc Gheorghe, care cu o răbdare exemplară au arătat gospodarilor comunei că cea mai creștinească datorie a lor este să dea fiecare obolul după puterile sale spre a se clădi o capelă modestă în care să se strângă osemintele eroilor necunoscuți de prin mormintele răslețe depe malul Prutului și să le așeze acolo cu cinstea care așeze acolo cu cinstea care se cuvine unor oameni ce și-au jertfit viața pentru îndeplinirea datoriei față de Patrie.

Comitetul a știut să înflăcăreze pe gospodarii cari au deschis bucoșii pungile pentru săvârșirea unei fapte creștinești.

Clădirea capelii, strângerea osemintelor și așezarea lor într'un sicriu comun în capela, etc. au fost gata în cursul lunii Iulie, iar în ziua de St. Ilie s'a făcut sfințirea acestui locaș de vecinică odihnă a eroilor.

Pe o paște frumoasă ca un covor moale de verdeață, mărginită de o parte pe malul Prutului, iar de alta de culmea unor dealuri împădurite, se ridică modesta capela, modestă dar vorbitoare sufletelor ce vor să înțeleagă importanța acestui locaș; capela modestă ca și sufletele oamenilor de bine cari au pus osteneală și obolul lor pentru înfăptuirea unei idei creștinești.

In dimineața de Sf. Ilie ora 10.30 pe această paște în jurul capelii, se adunaseră câteva sute de gospodari cu familiile lor, în haine de sărbătoare, pentru a asista la sfințirea capelii și înălțarea de rugăcuni pentru sufletele celor ale căror oseminte au fost strânse în ea; serviciul divin a fost săvârșit de un sobor de 6 preoți în frunte cu arhiepiscopul Dracinschi din Mămăești.

După săvârșirea serviciului divin, au fost spuse câteva cuvinte asupra însemnătății actului săvârșit, de către Sf. Sa parohul Tarnavski, Colonelul Georgescu St. Comand. cerc. recrutare Cernăuți, pretorul Bărtol, iar un ofițer dela Comandantul Diviziei 8-a a prezentat comitetului felicitări în numele D-lui General Călculescu care era absent din Cernăuți.

Imediat după cuvântări au urmat recitări de poezii patriotice și coruri executate foarte bine de copilașii școlii primare respective; erau de admirat acești copilași ruteni cari se exprimau în lim-

ba română așa de frumoși și clar; dar tot asemenea a fost de admirat munca neobosită și plină de greutate a directorului școlii Lagadin Procopie și profesorilor respectivi, cari într'un colț depărtat și liniștit, fără reclamație, își îndeplineau datoria față de Patrie, învățând pe copilașii minoritari dulcele grai românesc.

Sărbătoarea făcută de gospodarii din Cotul Vânători vorbește sufletelor mai mult decât zeci de discursuri, căci

stațe alcoolice și băi de picioare alternativ calde și reci.

Atenție la scăldat

O baie în apă rece, curgătoare sau în lac e desigur mijlocul cel mai plăcut spre a nu suferi de căldură. Trebuie însă să observăm oarecărui măsuri de prevenire. Baia de soare și de apă trebuie să alterneze, dar nu trebuie să ne băgăm în apă imediat după baia de soare. Trebuie să lăsam pielea timpul necesar de evaporare, să luăm apoi un duș rece, să facem o fricțiune și apoi să intrăm în apă. Cine vrea să rămână mai mult timp în apă trebuie să consulte un medic. In timpul băii să nu consumăm nici un fel de alimente, nici solide, nici lichide.

Activitatea sportivă trebuie redusă.

Tennis și automobilism sunt nevătmătoare, recorduri turistice, de vâslă și innot, trebuie amânate pentru zilele mai răcoase.

Păstrați dietă

Circulația sângelui se face mai alene în epoca căldurilor, activitatea stomacului, a rinichilor și a intestinului e și ea scăzută, digerăm mai greu.

De aceea se recomandă alimentele ce conțin acid oxalic, așa dar salate de tot felul, fructe acroșoare, pătlăgelele roșii crude.

Vom evita pe cât posibil carnea care cere mult acid gastric spre a fi digerată Ori, activitatea tuturor organelor digestive fiind redusă, acidul se secretează în cantități mai mici.

Ce și cum să bem?

Băutura cu acid carbonic sting setea pentru scurt timp, dar nu sunt recomandabile din punct de vedere sanitar. Limonăzile și siropurile de fructe amestecate cu apă sunt de preferat. Ingheta înlesnește circulația sângelui în gură, dar efectul ei e trecător. Bere, în cantități mici, spriturile cu apă minerală se recomandă. Alcoolul, consumat în cantități mai mari produce vremelnic i-luzia de răcoare, dar duce la o paralizie a vaselor sânginare și la stări deplorabile ale organismului în genere.

Cum să ne îmbrăcăm?

Cel mai însemnat regulator al căldurii e pielea. Trebuie deci lăsată cât mai liberă. Moda americană a cămășei-bluze și a pantalonilor largi ținuți cu o curea nu prea strânsă, e singura potrivă și igienică. Imbrăcămintea femeii e ideală în timpul verii.

Se recomandă să purtăm ochelari de soare, spre a ne feri ochii de lumina prea crudă a razelor solare. Hiperemia la cap (adunarea sângelui, în aceia parte a corpului) și consecințele ei: migrena, insolția se evită prin spălături dese și cu sub-

surd al morii până se mai depărtau. Afară erau semne de vreme bună. Vântul de toamnă purta nouri ca pe niște caere și atunci se vedea o pată mică de cer, albastră luminoasă plină de soare. Apoi veneau norii, o acoperire marginea hambarului și o scăpă risipind făina.

Ce ai făcut, jupâne? se auzi glasul unui țaran la urechea lui. Stăpânindu-se a li liniștit Simca răspunse:

Mai știu și eu? mă gândeam incolo și am scăpat-o... Țăranii dădură din cap cu înțeles făcându-și semne cu ochiul. Se simțea istovit de sgomot, de treabă, de toate...

Carele veneau, măcinau și plecau, lăsând în urmă sgomotul

visnt că-i prinsesem... și ochind trase cu praștia într'un stol de grauri. Pe lângă ei trecu un car de la moară încercat cu saci. Boii suflau din greu și carul scârțâind se afunda prin noroiul drumului. Când trecu pe pod scândurile tremurară sub greutatea poverii și podul se clătina hurind.

In curtea morii, Haia se munccea să strângă niște rufe puse la uscat să le calce să scape mai repede. Se apropie Sabatul și legea oprește orice activitate. Facea treabă și gându-i flutura pe aiurea. Era supărată... ba nu era chiar amărată. De ce? Cum de ce? La masă Simca nu a mâncat mai de loc și a stat așa sfârșit ca de o boală... Dacă nu-i bolnav, atunci ce are? Se gândește fără să știe și ea? Când spui taina de pe suflet și se usu-

rea... și Simca o știe... Atunci de ce nu spune?

Seara cade de sus din cerul cu ploae și nori.

trase zăvorul de la ușa din dos. Intră în moară. Deschise ușa de la drum arătându-și capul afară...

Bună vreme jupâne, îi strigă un țaran de la car, cam târziu și ne apucă amiaza fără făină.

Nu-i nimic, bade Ilie, se face treabă de grabă, așa cu vorbă bună... Acum o să hurie pietrele numai de-am avea ce măcina!

Mecanicul era în cameră cu sculele și la lumina unei lămpi cu sticla neagră de fum pila un cui. Focul ardea la motor... Simca se dete să vadă cum stau treburile și dând cu ochii de mecanic îl întămpină:

Incepem meștere?

Acum jupâne și tăcu pilind naivitate cu capul plecat în jos.

Oamenii intrară în moară arătându-și sacii, să-i aibă mai

la îndemână. Rezemat de stălpul ușii din fund cu fața către ușa cea mare dar la drum, Simca privea în gol... Părea absurd la foaia și gălăgia celor dinăuntru.

In cadrul ușii deschise la lumina zilei i se ivi vedenia din vis... Oraș... prăvălie... vânzare bună... prăvălie în centru, ba nu în port, sgomot... un fior și ochii sticloși ce-l priveau pătrunzător... Tresări căutând să se lumineze: — Ce să fie? Dar gândul nu-și găsi locul potrivit și cugetarea i se frânse... Fluierul morii sună ascuțit și speriat Simca își reveni. Realitatea... zi de lucru... Vineri... Incepe treaba. Se desprins din piroteala în care căzuse, simți ceva rupându-se înăuntrul său și gândi: de n'ași fi bolnav! vremuri nu tocmai bune, Haia singură aici, mai bine la oraș...

Simca lucra fără să se simtă... Sgomotul pietrelor parcă-i măcinău creierii lui, îl dureau, parcă în făina moale erau slărmături fine de creier... Cum ridică bania i se păru nespus de grea, așa de grea că nu o putu trece de marginea hambarului și o scăpă risipind făina.

Ce ai făcut, jupâne? se auzi glasul unui țaran la urechea lui. Stăpânindu-se a li liniștit Simca răspunse:

Mai știu și eu? mă gândeam incolo și am scăpat-o... Țăranii dădură din cap cu înțeles făcându-și semne cu ochiul. Se simțea istovit de sgomot, de treabă, de toate...

Carele veneau, măcinau și plecau, lăsând în urmă sgomotul

visnt că-i prinsesem... și ochind trase cu praștia într'un stol de grauri. Pe lângă ei trecu un car de la moară încercat cu saci. Boii suflau din greu și carul scârțâind se afunda prin noroiul drumului. Când trecu pe pod scândurile tremurară sub greutatea poverii și podul se clătina hurind.

In curtea morii, Haia se munccea să strângă niște rufe puse la uscat să le calce să scape mai repede. Se apropie Sabatul și legea oprește orice activitate. Facea treabă și gându-i flutura pe aiurea. Era supărată... ba nu era chiar amărată. De ce? Cum de ce? La masă Simca nu a mâncat mai de loc și a stat așa sfârșit ca de o boală... Dacă nu-i bolnav, atunci ce are? Se gândește fără să știe și ea? Când spui taina de pe suflet și se usu-

rea... și Simca o știe... Atunci de ce nu spune?

Seara cade de sus din cerul cu ploae și nori.

trase zăvorul de la ușa din dos. Intră în moară. Deschise ușa de la drum arătându-și capul afară...

Bună vreme jupâne, îi strigă un țaran de la car, cam târziu și ne apucă amiaza fără făină.

Nu-i nimic, bade Ilie, se face treabă de grabă, așa cu vorbă bună... Acum o să hurie pietrele numai de-am avea ce măcina!

Mecanicul era în cameră cu sculele și la lumina unei lămpi cu sticla neagră de fum pila un cui. Focul ardea la motor... Simca se dete să vadă cum stau treburile și dând cu ochii de mecanic îl întămpină:

Incepem meștere?

Acum jupâne și tăcu pilind naivitate cu capul plecat în jos.

Oamenii intrară în moară arătându-și sacii, să-i aibă mai

la îndemână. Rezemat de stălpul ușii din fund cu fața către ușa cea mare dar la drum, Simca privea în gol... Părea absurd la foaia și gălăgia celor dinăuntru.

In cadrul ușii deschise la lumina zilei i se ivi vedenia din vis... Oraș... prăvălie... vânzare bună... prăvălie în centru, ba nu în port, sgomot... un fior și ochii sticloși ce-l priveau pătrunzător... Tresări căutând să se lumineze: — Ce să fie? Dar gândul nu-și găsi locul potrivit și cugetarea i se frânse... Fluierul morii sună ascuțit și speriat Simca își reveni. Realitatea... zi de lucru... Vineri... Incepe treaba. Se desprins din piroteala în care căzuse, simți ceva rupându-se înăuntrul său și gândi: de n'ași fi bolnav! vremuri nu tocmai bune, Haia singură aici, mai bine la oraș...

Simca lucra fără să se simtă... Sgomotul pietrelor parcă-i măcinău creierii lui, îl dureau, parcă în făina moale erau slărmături fine de creier... Cum ridică bania i se păru nespus de grea, așa de grea că nu o putu trece de marginea hambarului și o scăpă risipind făina.

Ce ai făcut, jupâne? se auzi glasul unui țaran la urechea lui. Stăpânindu-se a li liniștit Simca răspunse:

Mai știu și eu? mă gândeam incolo și am scăpat-o... Țăranii dădură din cap cu înțeles făcându-și semne cu ochiul. Se simțea istovit de sgomot, de treabă, de toate...

Carele veneau, măcinau și plecau, lăsând în urmă sgomotul

visnt că-i prinsesem... și ochind trase cu praștia într'un stol de grauri. Pe lângă ei trecu un car de la moară încercat cu saci. Boii suflau din greu și carul scârțâind se afunda prin noroiul drumului. Când trecu pe pod scândurile tremurară sub greutatea poverii și podul se clătina hurind.

In curtea morii, Haia se munccea să strângă niște rufe puse la uscat să le calce să scape mai repede. Se apropie Sabatul și legea oprește orice activitate. Facea treabă și gându-i flutura pe aiurea. Era supărată... ba nu era chiar amărată. De ce? Cum de ce? La masă Simca nu a mâncat mai de loc și a stat așa sfârșit ca de o boală... Dacă nu-i bolnav, atunci ce are? Se gândește fără să știe și ea? Când spui taina de pe suflet și se usu-

rea... și Simca o știe... Atunci de ce nu spune?

Seara cade de sus din cerul cu ploae și nori.

trase zăvorul de la ușa din dos. Intră în moară. Deschise ușa de la drum arătându-și capul afară...

Bună vreme jupâne, îi strigă un țaran de la car, cam târziu și ne apucă amiaza fără făină.

Nu-i nimic, bade Ilie, se face treabă de grabă, așa cu vorbă bună... Acum o să hurie pietrele numai de-am avea ce măcina!

Mecanicul era în cameră cu sculele și la lumina unei lămpi cu sticla neagră de fum pila un cui. Focul ardea la motor... Simca se dete să vadă cum stau treburile și dând cu ochii de mecanic îl întămpină:

Incepem meștere?

Acum jupâne și tăcu pilind naivitate cu capul plecat în jos.

Oamenii intrară în moară arătându-și sacii, să-i aibă mai

la îndemână. Rezemat de stălpul ușii din fund cu fața către ușa cea mare dar la drum, Simca privea în gol... Părea absurd la foaia și gălăgia celor dinăuntru.

In cadrul ușii deschise la lumina zilei i se ivi vedenia din vis... Oraș... prăvălie... vânzare bună... prăvălie în centru, ba nu în port, sgomot... un fior și ochii sticloși ce-l priveau pătrunzător... Tresări căutând să se lumineze: — Ce să fie? Dar gândul nu-și găsi locul potrivit și cugetarea i se frânse... Fluierul morii sună ascuțit și speriat Simca își reveni. Realitatea... zi de lucru... Vineri... Incepe treaba. Se desprins din piroteala în care căzuse, simți ceva rupându-se înăuntrul său și gândi: de n'ași fi bolnav! vremuri nu tocmai bune, Haia singură aici, mai bine la oraș...

Simca lucra fără să se simtă... Sgomotul pietrelor parcă-i măcinău creierii lui, îl dureau, parcă în făina moale erau slărmături fine de creier... Cum ridică bania i se păru nespus de grea, așa de grea că nu o putu trece de marginea hambarului și o scăpă risipind făina.

Ce ai făcut, jupâne? se auzi glasul unui țaran la urechea lui. Stăpânindu-se a li liniștit Simca răspunse:

Mai știu și eu? mă gândeam incolo și am scăpat-o... Țăranii dădură din cap cu înțeles făcându-și semne cu ochiul. Se simțea istovit de sgomot, de treabă, de toate...

Carele veneau, măcinau și plecau, lăsând în urmă sgomotul

visnt că-i prinsesem... și ochind trase cu praștia într'un stol de grauri. Pe lângă ei trecu un car de la moară încercat cu saci. Boii suflau din greu și carul scârțâind se afunda prin noroiul drumului. Când trecu pe pod scândurile tremurară sub greutatea poverii și podul se clătina hurind.

In curtea morii, Haia se munccea să strângă niște rufe puse la uscat să le calce să scape mai repede. Se apropie Sabatul și legea oprește orice activitate. Facea treabă și gându-i flutura pe aiurea. Era supărată... ba nu era chiar amărată. De ce? Cum de ce? La masă Simca nu a mâncat mai de loc și a stat așa sfârșit ca de o boală... Dacă nu-i bolnav, atunci ce are? Se gândește fără să știe și ea? Când spui taina de pe suflet și se usu-

rea... și Simca o știe... Atunci de ce nu spune?

Seara cade de sus din cerul cu ploae și nori.

Fapte care vorbesc sufletului

de dl. Colonel Georgescu

In ziua de 20 Iulie a. c. (St. Ilie), în comuna Cotul Vânători județul Cernăuți s'a făcut o prea frumoasă sărbătoare, cu ocazia adunării depe câmpuri a osemintelor eroilor cari au căzut jertfă îndeplinirii datoriei.

In această comună, fără îndemnul nici unei oficialități superioare, s'a format un comitet local compus din: părintele Tarnavski Alex. parohul comunei, primarul Petricu Dimitrie, notarul Molcanschi Mihai, plot. jand. Spătărel Gh. și gospodarul Cușniruc Nicolae și Tasciuc Gheorghe, care cu o răbdare exemplară au arătat gospodarilor comunei că cea mai creștinească datorie a lor este să dea fiecare obolul după puterile sale spre a se clădi o capelă modestă în care să se strângă osemintele eroilor necunoscuți de prin mormintele răslețe depe malul Prutului și să le așeze acolo cu cinstea care așeze acolo cu cinstea care se cuvine unor oameni ce și-au jertfit viața pentru îndeplinirea datoriei față de Patrie.

Comitetul a știut să înflăcăreze pe gospodarii cari au deschis bucoșii pungile pentru săvârșirea unei fapte creștinești.

Clădirea capelii, strângerea osemintelor și așezarea lor într'un sicriu comun în capela, etc. au fost gata în cursul lunii Iulie, iar în ziua de St. Ilie s'a făcut sfințirea acestui locaș de vecinică odihnă a eroilor.

Pe o paște frumoasă ca un covor moale de verdeață, mărginită de o parte pe malul Prutului, iar de alta de culmea unor dealuri împădurite, se ridică modesta capela, modestă dar vorbitoare sufletelor ce vor să înțeleagă importanța acestui locaș; capela modestă ca și sufletele oamenilor de bine cari au pus osteneală și obolul lor pentru înfăptuirea unei idei creștinești.

In dimineața de Sf. Ilie ora 10.30 pe această paște în jurul capelii, se adunaseră câteva sute de gospodari cu familiile lor, în haine de sărbătoare, pentru a asista la sfințirea capelii și înălțarea de rugăcuni pentru sufletele celor ale căror oseminte au fost strânse în ea; serviciul divin a fost săvârșit de un sobor de 6 preoți în frunte cu arhiepiscopul Dracinschi din Mămăești.

După săvârșirea serviciului divin, au fost spuse câteva cuvinte asupra însemnătății actului săvârșit, de către Sf. Sa parohul Tarnavski, Colonelul Georgescu St. Comand. cerc. recrutare Cernăuți, pretorul Bărtol, iar un ofițer dela Comandantul Diviziei 8-a a prezentat comitetului felicitări în numele D-lui General Călculescu care era absent din Cernăuți.

Imediat după cuvântări au urmat recitări de poezii patriotice și coruri executate foarte bine de copilașii școlii primare respective; erau de admirat acești copilași ruteni cari se exprimau în lim-

ba română așa de frumoși și clar; dar tot asemenea a fost de admirat munca neobosită și plină de greutate a directorului școlii Lagadin Procopie și profesorilor respectivi, cari într'un colț depărtat și liniștit, fără reclamație, își îndeplineau datoria față de Patrie, învățând pe copilașii minoritari dulcele grai românesc.

Sărbătoarea făcută de gospodarii din Cotul Vânători vorbește sufletelor mai mult decât zeci de discursuri, căci

stațe alcoolice și băi de picioare alternativ calde și reci.

Atenție la scăldat

O baie în apă rece, curgătoare sau în lac e desigur mijlocul cel mai plăcut spre a nu suferi de căldură. Trebuie însă să observăm oarecărui măsuri de prevenire. Baia de soare și de apă trebuie să alterneze, dar nu trebuie să ne băgăm în apă imediat după baia de soare. Trebuie să lăsam pielea timpul necesar de evaporare, să luăm apoi un duș rece, să facem o fricțiune și apoi să intrăm în apă. Cine vrea să rămână mai mult timp în apă trebuie să consulte un medic. In timpul băii să nu consumăm nici un fel de alimente, nici solide, nici lichide.

Activitatea sportivă trebuie redusă.

Tennis și automobilism sunt nevătmătoare, recorduri turistice, de vâslă și innot, trebuie amânate pentru zilele mai răcoase.

Păstrați dietă

Circulația sângelui se face mai alene în epoca căldurilor, activitatea stomacului, a rinichilor și a intestinului e și ea scăzută, digerăm mai greu.

De aceea se recomandă alimentele ce conțin acid oxalic, așa dar salate de tot felul, fructe acroșoare, pătlăgelele roșii crude.

Vom evita pe cât posibil carnea care cere mult acid gastric spre a fi digerată Ori, activitatea tuturor organelor digestive fiind redusă, acidul se secretează în cantități mai mici.

Ce și cum să bem?

Băutura cu acid carbonic sting setea pentru scurt timp, dar nu sunt recomandabile din punct de vedere sanitar. Limonăzile și siropurile de fructe amestecate cu apă sunt de preferat. Ingheta înlesnește circulația sângelui în gură, dar efectul ei e trecător. Bere, în cantități mici, spriturile cu apă minerală se recomandă. Alcoolul, consumat în cantități mai mari produce vremelnic i-luzia de răcoare, dar duce la o paralizie a vaselor sânginare și la stări deplorabile ale organismului în genere.

Cum să ne îmbrăcăm?

Cel mai însemnat regulator al căldurii e pielea. Trebuie deci lăsată cât mai liberă. Moda americană a cămășei-bluze și a pantalonilor largi ținuți cu o curea nu prea strânsă, e singura potrivă și igienică. Imbrăcămintea femeii e ideală în timpul verii.

Se recomandă să purtăm ochelari de soare, spre a ne feri ochii de lumina prea crudă a razelor solare. Hiperemia la cap (adunarea sângelui, în aceia parte a corpului) și consecințele ei: migrena, insolția se evită prin spălături dese și cu sub-

surd al morii până se mai depărtau. Afară erau semne de vreme bună. Vântul de toamnă purta nouri ca pe niște caere și atunci se vedea o pată mică de cer, albastră luminoasă plină de soare. Apoi veneau norii, o acoperire marginea hambarului și o scăpă risipind făina.

Ce ai făcut, jupâne? se auzi glasul unui țaran la urechea lui. Stăpânindu-se a li liniștit Simca răspunse:

Mai știu și eu? mă gândeam incolo și am scăpat-o... Țăranii dădură din cap cu înțeles făcându-și semne cu ochiul. Se simțea istovit de sgomot, de treabă, de toate...

Carele veneau, măcinau și plecau, lăsând în urmă sgomotul

visnt că-i prinsesem... și ochind trase cu praștia într'un stol de grauri. Pe lângă ei trecu un car de la moară încercat cu saci. Boii suflau din greu și carul scârțâind se afunda prin noroiul drumului. Când trecu pe pod scândurile tremurară sub greutatea poverii și podul se clătina hurind.

In curtea morii, Haia se munccea să strângă niște rufe puse la uscat să le calce să scape mai repede. Se apropie Sabatul și legea oprește orice activitate. Facea treabă și gându-i flutura pe aiurea. Era supărată... ba nu era chiar amărată. De ce? Cum de ce? La masă Simca nu a mâncat mai de loc și a stat așa sfârșit ca de o boală... Dacă nu-i bolnav, atunci ce are? Se gândește fără să știe și ea? Când spui taina de pe suflet și se usu-

rea... și Simca o știe... Atunci de ce nu spune?

Seara cade de sus din cerul cu ploae și nori.

trase zăvorul de la ușa din dos. Intră în moară. Deschise ușa de la drum arătându-și capul afară...

Bună vreme jupâne, îi strigă un țaran de la car, cam târziu și ne apucă amiaza fără făină.

Nu-i nimic, bade Ilie, se face treabă de grabă, așa cu vorbă bună... Acum o să hurie pietrele numai de-am avea ce măcina!

Mecanicul era în cameră cu sculele și la lumina unei lămpi cu sticla neagră de fum pila un cui. Focul ardea la motor... Simca se dete să vadă cum stau treburile și dând cu ochii de mecanic îl întămpină:

Incepem meștere?

Acum jupâne și tăcu pilind naivitate cu capul plecat în jos.

Oamenii intrară în moară arătându-și sacii, să-i aibă mai

la îndemână. Rezemat de stălpul ușii din fund cu fața către ușa cea mare dar la drum, Simca privea în gol... Părea absurd la foaia și gălăgia celor dinăuntru.

In cadrul ușii deschise la lumina zilei i se ivi vedenia din vis... Oraș... prăvălie... vânzare bună... prăvălie în centru, ba nu în port, sgomot... un fior și ochii sticloși ce-l priveau pătrunzător... Tresări căutând să se lumineze: — Ce să fie? Dar gândul nu-și găsi locul potrivit și cugetarea i se frânse... Fluierul morii sună ascuțit și speriat Simca își reveni. Realitatea... zi de lucru... Vineri... Incepe treaba. Se desprins din piroteala în care căzuse, simți ceva rupându-se înăuntrul său și gândi: de n'ași fi bolnav! vremuri nu tocmai bune, Haia singură aici, mai bine la oraș...

Simca lucra fără să se simtă... Sgomotul pietrelor parcă-i măcinău creierii lui, îl dureau, parcă în făina moale erau slărmături fine de creier... Cum ridică bania i se păru nespus de grea, așa de grea că nu o putu trece de marginea hambarului și o scăpă risipind făina.

Ce ai făcut, jupâne? se auzi glasul unui țaran la urechea lui. Stăpânindu-se a li liniștit Simca răspunse:

Mai știu și eu? mă gândeam incolo și am scăpat-o... Țăranii dădură din cap cu înțeles făcându-și semne cu ochiul. Se simțea istovit de sgomot, de treabă, de toate...

Carele veneau, măcinau și plecau, lăsând în urmă sgomotul

visnt că-i prinsesem... și ochind trase cu praștia într'un stol de grauri. Pe lângă ei trecu un car de la moară încercat cu saci. Boii suflau din greu și carul scârțâind se afunda prin noroiul drumului. Când trecu pe pod scândurile tremurară sub greutatea poverii și podul se clătina hurind.

In curtea morii, Haia se munccea să strângă niște rufe puse la uscat să le calce să scape mai repede. Se apropie Sabatul și legea oprește orice activitate. Facea treabă și gându-i flutura pe aiurea. Era supărată... ba nu era chiar amărată. De ce? Cum de ce? La masă Simca nu a mâncat mai de loc și a stat așa sfârșit ca de o boală... Dacă nu-i bolnav, atunci ce are? Se gândește fără să știe și ea? Când spui taina de pe suflet și se usu-

rea... și Simca o știe... Atunci de ce nu spune?

Seara cade de sus din cerul cu ploae și nori.

trase zăvorul de la ușa din dos. Intră în moară. Deschise ușa de la drum arătându-și capul afară...

Bună vreme jupâne, îi strigă un țaran de la car, cam târziu și ne apucă amiaza fără făină.

Nu-i nimic, bade Ilie, se face treabă de grabă, așa cu vorbă bună... Acum o să hurie pietrele numai de-am avea ce măcina!

Mecanicul era în cameră cu sculele și la lumina unei lămpi cu sticla neagră de fum pila un cui. Focul ardea la motor... Simca se dete să vadă cum stau treburile și dând cu ochii

SCRISORI DIN TOATA ȚARA INFORMAȚII

Serbarea dela Școala sup. de Arte și Meserii din București

S'a deschis la școala Superioară de Arte și Meserii din București, în prezența D-lui Ministru al Instrucțiunii Dr. C. Angheliescu, a 3-a expoziție de fine de an, sub direcțiunea D-lui Inginer Vulcanescu.

La această solemnitate a luat parte pe lângă D-l. Ministru, D-l. Ilie Purcaru Directorul General al Inv. Profesional, D-l. I. Sterian Insp. General al Inv. meseriilor, D-l. Gr. Trăilescu Ing. Inspector General în Corpul tehnic președ. Comitetului Școlar, D-l. Ing. Inspec. General Bujoi, fost director, etc.

D-l. Vulcanescu face un rezumat asupra rezultatului muncii depuse în cursul anului.

D-l. Inginer Mera din partea uniunii absolvenților șc. de meserii anunță acordarea unui fond de 3 mii lei celui mai meritor absolvent.

D-l. Ministru, în cuvinte frumoase, mulțumeste Direcțiunii și întregului personal de învățământ pentru munca depusă în interesul țării și pentru formarea elementelor luminate menite la conducerea industriei naționale în viitor, asupra căreia ochii tuturor se îndreaptă, care trebuie să și asigure o bază economică industrială, demnă de acest popor muncitor.

După împărțirea premiilor, întreaga asistență a vizitat expoziția, admirând în deosebi Monumentul eroilor comunei Caracal, opera sculptorului Schmidt, turnată și cizelată sub cond. maestrului Șerbanescu; lucrări artistice de lăcătușerie constructivă sub supravegherea maestrului Puiuțel; troiță, trăsuri, tâmplărie de binale, de sub conducerea maestrilor: Dumitrescu, Pascal, Popescu; o verandă și aparate de industrie casnică de sub cond. maestrilor: Ionescu, Ionaș, statui în ghips și coloane de grădiniță sub cond. maestrului C. tinescu.

În sala lucrărilor de studiu se pot vedea lucruri cu o deosebită măiestrie piese mecanice: de electrotehnică,

tinichigerie, lăcătușerie artistică sub conducerea maestrilor: Georgescu, Bucescu, Al. Ionescu, P. P. Pența, Maxim, M. Dumitrescu, Gh. Hudescu, Oescu, etc.

A doua sală cu mobilier românesc și modern executate după cele mai noi cerințe ale timpului arată gustul rafinat al maestrilor P. I. Pența și Buhancă cari au conceput lucrări cu adevărat de admirat.

Secția de Matematică aplicată a Inginerului Schiteanu, cu lucrările sale proprii, arată munca depusă de acest Profesor.

Toate acestea sub directia supraveghere a D-lui V. Trandafir și St. Alexiu, cari

expun în mod deosebit de îngrijit, împodobind toți pereții cu desene industriale executate de elevi.

Gustul artistic cu care sunt executate desenele de artă decorativă fac cinste D-lui Marin-Măinea, prof. respectiv pentru acest interesant obiect ce se predă în toate școlile de meserii.

După vizitare, toți invitații împreună cu Dl. Ministru părăsesc școala cu cea mai frumoasă impresie, vădit emoționați de progresele realizate de această școală, condusă de Dl. Ing. Vulcanescu și secondat de Dl. Ing. Vasilache subdirector.

C.

Prin Basarabia culturală

Sezătoare culturală. — Căminul cultural „Pr. Mateevici” Slobozia-Bălți a organizat o frumoasă sezătoare culturală urmată de bal, cu scopul de a spori fondurile căminului pentru înființarea unei biblioteci.

Programul sezătoarei a fost compus din declamații și coruri, admirabil executate de corul Căminului sub conducerea Dianei Gh. Popovici.

D-l. Minea, prof. dela școala Normală din Bălți a ținut o frumoasă conferință, vorbind despre rolul căminelor culturale în propășirea morală a poporului dela sate.

La sfârșit s'a jucat cu mult succes piesa „Sfârșitul pământului”, de tinerii diletanți: d. Rusu, Gurmuzescu, Sincovici, Podberetchi, Lazarescu, Nicov și d-rele T. și D. Garconiță, Moscalu etc.

Rolurile au fost interpretate cu deosebit talent.

Succesul frunțașilor artiști a fost răsplătit prin viile aplauze aduse din partea publicului care umpluse toată sala. A urmat apoi balul până dimineață.

Dela Expoziții școlare. — Școlile secundare și primare din localitate, odată cu sfârșitul anului școlar 1927—28, au înscris în evoluția sa încă un an de muncă rodnică.

Activitatea sub raport tehnic a elevilor ei, însușiți de entuziazmul conducătorilor, s'a oglindit în expozițiile de fine de an, care înseamnă o pagină frumoasă în analele acestor școli.

O sumară statistică a lucrărilor expozițiilor remarcă următoarele categorii ale manifestării spiritului elevilor în domeniul frumosului și lucrului de mână: modelaj, cartonaj, împletituri, lemărie, picturi, motive naționale, desen, caligrafie, precum și covoare, scoarțe, perne, cămăși, broderii și lucruri în admirabile motive românești.

Impresia generată pe care o împărtășește vizitatorul în aceste expoziții este că se poate de edificatoare și demonstrativă. Ea dovedește sârghișta pricepere, gust pentru frumos și abilitate, pe cari elevii le-a asimilat, organizat și coordonat sub îndemnul rațional al profesorilor lor.

Expozițiile școlare sintetizează clar activitatea și munca comună atât a corpului didactic cât și aceea a elevilor școlilor respective.

În atmosfera prielnică și naturală a școlii naționale, s'au ținut tineretului școlar, observăm că este bine educat în spiritul culturii, artei și limbii românești.

C. V. Ursuleac.

Din Perieni (Tutova) De ale Cooperăției

Vineri 29 Iunie și Duminică 1 Iulie, satul nostru a fost în sărbătoare, căci a avut în mijlocul său pe fostul păstor, p. c. icon. st. Coreliu Grumăzescu, care acum, se află la Galați ca consilier la episcopie și profesor la seminarul de acolo. Sf. Sa nu uită satul unde a fost preot 3 ani și jumătate, în care a ridicat frumoasa biserică, ce este fala văei Tutovei.

De două-trei ori pe an vine în mijlocul nostru, ne slujește la biserică, predică, ține contereințe la Casa de stat și citire și stă de vorbă cu poporul.

Așa, de sf. Apostoli Petru și Pavel a slujit sf. Liturghie împreună cu actualul preot p. c. sachelar Al. Gălea, urmașul sf. sale, care a isprăvit biserică în-cepută.

După masă, a vorbit la Casa de Stat despre: căderea familiei împăratului Nicolae II al Rusiei și bolșevizarea fostului imperiu. Făcând aplicări practice, a slujit poporul să fie supus autorităților, căci fără ordine nu putem face nimic.

Apoi a vorbit destul de frumos par. paroh. Gălea despre viața satelor, lăcând o apropiere cu cele spuse de predecesor. În sfârșit, harnicul cântăreț Ichim Iordache, prezide. tul casei de stat, a mulțumit vorbitorilor pentru cele spuse și a făcut o dare-de-seamă asupra mersului „Casei de Stat”, „Societății Lumina Evangelică” și „Bibliotecii N. Iorga”.

Duminică, după slujba sf. Liturghii la care au oficiat p. c. icon. stavrofor Coreliu Grumăzescu, p. c. icon. Gr. Blăniaru și p. c. sachelar Al. Gălea, la care s'a predicat de către cel dintâi, apoi a urmat la școală o conferință despre: origina satelor în biserică creștină și în cea românească.

Conferința s'a ținut în localul școlii primare din localitate, asistând foarte multă lume. A luat cuvântul și dl. director G. Popescu, care a vorbit despre: păstrarea portului, obiceiurilor și credinței strămoșești.

Cei de față au răsplătit cu aplauze și urale pe conferințari, fiind foarte mulțumii de cele câteva clipe petrecute în chip așa de frumos.

Astfel de vizite mai așteptăm și le dorim să fie cât de des.

D. I.

DELA ASOCIAȚIA CULTURALĂ

„ATENEUL POPULAR B. P. HASDEU” - Cămpina

primim următoarele:

Averea rămasă pe urma defunctului B. P. Hasdeu, în care se cuprinde și castelul „Iulia Hasdeu” din Cămpina, până la data de 22 Mai 1928—conf. testamentul defunctului—s'a găsit în posesiunea celor trei legatari testamentari D-nii C. M. Ciocăzan, avocat din Craiova, Tudor P. Rădulescu din București și Iuliu Dragomirescu, avocat Chișinău.

La 22 Mai 1928, D-nul avocat C. M. Ciocăzan, prin actul de donație autentificat la judecătoria Cămpina 1 No. 892 și transcris la Tribunalul Prahova secția Notariat la 6482 din 2 Iulie 1928, a donat partea D-sale din această avere societății culturale „Ateneul Popular B. P. Hasdeu” din Cămpina.

D-nul Tudor P. Rădulescu și-a dat cuvântul că și D-sa încurând va face acelaș gest și sperăm

acelaș lucru și din partea D-lui Iuliu Dragomirescu, astfel că momentul în care asociația culturală „Ateneul Popular B. P. Hasdeu” din Cămpina va intra în complectă posesiune a acestui castel, își va îndeplini în mod reguros obligațiunea ce-i incumbă, atât actul de donațiune cât și sentimentul de respect al memoriei acestui mare om al neamului, de al restaura, îngriji și a-i da destinațiunea cea mai frumoasă, pentru ca astfel să dispară pentru totdeauna durerea sufletescă, ce a chinat pe orice român, cu atât mai mult pe cetățenii Cămpiniei, cari zi de zi vedeau — fără puința de a înprețua — starea de năruire și prăpăd a acestui monument.

(ss) Președinte,
Medic veterinar
Șt. Ionescu

Secretar,
A. V. Lecea

Din părțile Banatului

Școala de economie casnică din comuna Belinți Jud. Timiș a organizat o frumoasă serbare în ziua de 1 Iulie, în folosul elevilor orfane și sărace dela această școală. Elevele, sub conducerea d-rei directoare V. Hoso, părintelui Belei și celorlalte profesoare au executat mai multe cântece foarte frumoase. Eleva M. Stănculescu-Dancea a declarat „Bani pe apă” de V. Milăru. Cu mult farmec s'au reprodus piesele: „O sărbătoare la cules de vii” de M. Bogdan și „Unitatea muncii” de I. I. Anisia. S'au recitat apoi mai multe poezii. Sub cerul liber a urmat jocul. Publicul a fost foarte distrat și de muzica venită din Ohaba. Expoziția de lucru manual — o podoabă aleasă, motive curat românești — a fost laudată de întreaga suflare, dând dovadă că la această școală se muncște.

Fiece din diferite părți ale țării, au venit aici să depună munca fizică și intelectuală. Din cele ce-am văzut la această serbare,

denotă că frații Bănățeni muncesc cu spor și îndrăgesc știința de carte școală.

Iosif N. Dumitrescu-Bistrița.

TG. OCNA

În ziua de 11 Iulie a.c. în sala de recepție a Primăriei c. preoți din cuprinsul protopopiatului Troțuș au ținut conferințele generale-anuale, cari au vorbit despre: din ce măsură noua lege de organizare bisericească a promovât viața morală și gospodărească în parohie. Majoritatea preoților a vorbit importanța acestei legi.

În localitate ființează o societate culturală „C. Negri”, sub conducerea vrednicului institutor I. Tudorache care muncște mult pentru bunul nume al societății. Societatea are o bibliotecă și un muzeu admirate și de d. Simeon Mehedinți care a venit de la băile Stănicul Moldovei să viziteze biblioteca.

M.

DIN ȚARA

— Mai mulți absolvenți ai școlilor normale din Târgoviște ni se plâng că li se fac greutăți la eliberarea diplomelor de către direcțiunea școlii, care îi supune la fel de fel de taxe.

O plângere asemănătoare primim din partea unor absolvenți ai școlii de arte și meserii din Satul Mare, cari ne arată că, pe lângă faptul că nu li se eliberează diplomele, nu li se achită nici un ban din beneficiul de 50 la sută realizat de școală din lucrările făcute de elevi timp de cinci ani.

— Băiatul Radu Mihai din comuna Răsceni legându-se cu un lanț de o vacă și dând bice animalului, vita l'a târât pe o mare distanță și călcându-l în picioare l'a omorât.

— La Isolda, lângă Buziaș, s'a petrecut o dramă sângeroasă.

Țăranul Constantin Bogdan, în vârstă de 21 ani, înșurat deabia de un an, își bănuia soția de infidelitate. Eri, pe când nevasta lui venea în ogor, Bogdan a trântit-o la pământ și apucând-o de păr, i-a tăiat beregata cu cuțitul. Nenorocita femeie și-a dat sufletul imediat.

Criminalul a fost arestat.

— Dela o vreme incoace și-au făcut apariția în orașul nostru numeroși escroci, cari procurându-și adresele persoanelor ce primesc dolari din America, se prezintă la aceștia, dându-se drept agenți de siguranță și le confiscă dolarii.

La poliție sau primit numeroase reclamațiuni.

Se aduce la cunoștința celor interesați că la școala de Arte Frumoase, înscrierile încep în ziua de 20 August până la 15 Septembrie. Examenul de admitere se va ține dela data de 13 Septembrie până la 20 Septembrie, în localul școlii din calea Griviței 22 și va consta dintr-o probă de desen după natură și o lucrare scrisă din Istoria popoarelor vechi.

Se primesc elevi de ambele sexe cari n'au vârsta mai mică de 12 ani și mai mare de 30 ani. Acei dintre candidați cari nu posedă 4 clase secundare, dacă dau dovadă de excepțional talent, sunt primiți ca elevi nematriculați. Cei cu 4 clase secundare sunt primiți ca elevi matriculați în anul I-ii, iar cei cu Bacalaureatul, absolvența seminarului școlii normale și profesionale gr. II, sunt primiți în anul al I-lea al cursului comun.

Orice alte informațiuni se pot cere de la Secretariatul școlii, începând de la 20 August 1928.

Parcul băilor Buziaș, a fost teatrul unei impresionante sinucideri. O tânără fată și-a tras trei focuri de revolver. Ea este Lucreția Tecula, în vârstă de 23 ani, de fel din Lugoj, guvernanta la familia Hămbăgeanu.

Cauzele sinuciderii nu se cunosc.

INȘTIINȚARE

La școala normală de învățători din Năsăud sunt libere următoarele locuri:

1. Clasa I, 45 burse și 10 solve
2. Clasa II, 3 burse și 3 solve
3. Clasa III, 5 burse și 3 solve
4. Clasa IV, 3 burse și 4 solve
5. Clasa V, 4 burse și 4 solve

Elevii bursieri primesc din partea Statului hrană și locuință.

Pentru oricare lămuriri, doritorii se vor adresa Direcțiunii școlii normale de învățători din Năsăud, între 15 August și 10 Septembrie c.

DIN STRAINATATE

— Washington. — D. Kellogg a confirmat că la 18 August se va imbarca din New-York, placând la Paris pentru semnarea pactului multi-lateral de interdicere a războiului.

D. Kellogg a precizat însă că se va înapoia imediat după semnarea pactului, fără a trata și alte probleme cu prilejul prezenței sale la Paris.

— Șeful comunistilor unguri, Bela Kun, a fost expedit, aseară, în cel mai strict secret, la Passau, de unde își va continua călătoria, prin avion, la Berlin și Moscova.

Pe când se plimba călare prin Hyde Park, regele Angliei a fost oprit de o femeie, după toate aparențele nebună, care voia să-i dea o scrisoare. Detectivii particulari, cari veneau în urma Suveranului, au ridicat-o și transportat-o la poliție.

— Guvernul australian a comunicat guvernului englez că ar accepta imigrarea șomerilor englezi, cu condiția ca guvernul englez să suporte cheltuielile prime ale stabilirii lor în Australia.

— Un sergent al postului No. 5 dela frontiera bulgară situat la sud de localitatea Nevroco, a fost omorât de grănicerii greci, în apropiere de postul grec No. 136.

Sergentul bulgar omorât se dusesse la acest punct în scopul de a aranja serviciul de noapte al celor două posturi vecine.

S'au dat ordine autorităților de frontieră bulgară, pentru ca să procedă în sensul observării stricte a regulamentului relativ la incidentele de frontieră, elaborat de cei doi ofițeri neutri desemnați de Liga Națiunilor în urma evenimentelor de la Petrici din 1925, ratificat la fimpul său de guvernele interesate.

— După datele statistice de curând publicate, veniturile statului german dela tutun s'au ridicat în anul 1927 la 690 milioane mărci, adică 27 miliarde lei. În primul pătrar al anului 1928 veniturile statului german dela tutun au fost de 183 mil. mărci sau 7 miliarde 300 mil. lei și se presupune că veniturile statului german de pe urma tutunului se vor cifra în curând la un miliard mărci (40 miliarde lei) anual. Aceste cifre sunt destul de elocvente pentru a se vedea cât se cheltuște cu fumatul.

Sofia. — De la anul 1927, Bulgaria a început să exporte zahăr în străinătate. Până în acest timp Bulgaria a importat zahăr într-o cantitate destul de însemnată.

Desvoltarea industriei zahariere în Bulgaria și condițiunile prielnice pentru cultura sfeclii au o mare importanță în întreaga țară. Anul acesta Bulgaria va continua cu exportul zahărului, tinzând a deveni un stat cu un însemnat export al acestui articol.

După statistica bulgară s'a exportat în Ianuarie 140 t. zahăr în valoare de 2,8 mil. lei, în Februarie 581 t. în valoare de 11,7 mil. lei, în Martie 2,330 t. în valoare de 35,4 mil. lei și în Aprilie 1497 t. în valoare de 21,9 mil. lei. Astfel în primele 4 luni 1928, Bulgaria a exportat după această statistică 4.497 t. zahăr în valoare de 71,9 mil. lei.

Congresul podgorenilor la Odobești

La 22 Iulie a. c. a avut loc în Odobești congresul podgorenilor, la cari a participat reprezentanții din întreaga țară.

Desbaterile.

La ora 10 a.m. încep desbaterile congresului, primul ia cuvântul d. Gicu Dragomir, președintele sindicatului viticol—mulțumind tuturor participanților cari au înțeles să răspundă la apelul făcut de podgorenii acestei regiuni.

Arată tot odată nevoile podgorenilor cari se înmulțesc pe zi ce trece — devenind tot mai apăsătoare, — accentuând, că dacă vor mai dăinui această situație, ne vom vedea silii și recurgem la alte mijloace deluptă.

Este propus ca președ. de d. Dragomir d. Ing. Gaicu, ca fiind cel mai vechi membru al sindicatului viticol din Odobești. D-sa prin cuvinte bine simțite, mulțumeste pentru cinstea ce i s'a făcut.

Dl. M. Teocalian, aduce salut viticultorilor din Tecuci și Nicorești, arătând neglijența totală a guvernelor și cere o cât mai energică acțiune pentru salvagardarea intereselor podgorenești.

Mai iau cuvântul d. dr. C. Brătescu, d. Adolf Căpățînă președ. sindicatului viticol regiunea Panciu, care arată motivul ce l'a făcut pe d. Vintilă Brăteanu să nu îngăduie sindicalizarea, și să nu convină la oprirea replantațiilor vii la câmp.

Dl. Anton Alaci deputat de Putna, declară că va sprijini mișcarea viticultorilor,

Dl. Garoflid primit cu lungi

aplaude spune: eu v'am dat legea pentru majorarea taxelor pe spirit și legea de represiune fraudelor în viticultură. D sa spune deasemenea că dacă vreți să fiți tari trebuie neapărat să vă uniți indiferent de culoare politică — și nu o politică de partid ci o politică viticolă.

Cuvântul d. General Văitoianu arată campania dusă de D-sa în vremea războiului în finutul putnei. Vorbitorul spune că cei de sus au datoriat să nu scoar-nească cenușa, căci se poate să dea peste scânteie — cari la un nuoment dat ar putea face prăpăd.

S'a votat următoarea moțiune.

Moțiunea

Podgorenii din Jud. Putna, Iași, R. Sarat, Buzău, Tecuci, adunaji la Odobești constată lipsa de solicitudine a guvernului pentru susținerea intereselor viticultorilor și cu împlinirea deziratorilor arătate de podgoreni în nenumăratele lor congrese și executarea strictă a legilor existente. legea de represiune fraudelor și controlul consumației spiritului.

După congres, a avut loc un banchet dat în onoarea reprezentanților viticole din regiunile cu podgorii cari au participat la congres.

D. I. Dinescu.

Înălțătorea serbare din comuna Urechesti R. Sarat

Turneu cultural. — În ziua de 20 Iulie (Sf. Ilie), Liga Culturală-Obrejița, a ținut în salonul de spectacole și cinematograf din com. Urechesti R. Sarat, o mare și impresionantă serbare cultural-națională, urmată de jocuri românești.

La ora 3 p.m. ligiștii au sosit în comună, fiind întâmpinați cu strigăte de ură și alte cuvinte menite a stărui isbânda propagandiștilor. Lume multă era pe străzi și în haine de sărbătoare românească. Era atâtă entuziasm, atâtă dragoste, încât misionarii culturii mult însulețiți, au dat dovăzi cu frumoase producțiuni, că iubesc pe toți acei care prețuiesc operele mari.

La ora 7 s'a început programul care s'a desfășurat în chipul următor: Cântece pe arii românești executate cu multă iscusință de talentatul dirijor Apostol, un dialog, conferința preș. Ligii culturale, un prolog de tânărul poet Mihăescu, recitări, duete, suave și piesa de teatru „Nodul Gordian” interpretată cu strălucit succes de ligiștii: Mihăescu, Ion-Bogza, Dobrescu, Pritis, Covăcescu și Dincă. La sfârșit a rulat o nostimă comedie de către cinematograful „Căminul Cultural”.

Seara au fost jocurile românești. Din asistența notăm: doctor Costin, pr. protopop N. Iorga pr. T. Goleanu, T. Dragomirescu, Vlădescu, Enescu, Sub Lt. Huzureanu, studenți, elevi etc.

B. Georgescu-Obrejița.